

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSYTA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH
XXIX NIEDZIELA ZWYKŁA 20.10.2024 - NUMER 36/2024(1235)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

EWANGELIA Mk 10, 35-45

Jakub i Jan, synowie Zebedeusza, podeszli do Jezusa i rzekli: „Nauczycielu, pragniemy, żebyś nam uczynił to, o co Cię poprosimy”. On ich zapytał: „Co chcecie, żebym wam uczynił?” Rzekli Mu: „Daj nam, żebyśmy w Twojej chwale siedzieli jeden po prawej, a drugi po lewej Twojej stronie”. Jezus im odparł: „Nie wiecie, o co prosicie. Czy możecie pić kielich, który Ja mam pić, albo przyjmując chrzest, którym Ja mam być ochrzczony?” Odpowiedzieli Mu: „Możemy”. Lecz Jezus rzekł do nich: „Kielich, który Ja mam pić, wprawdzie pić będziecie; i chrzest, który Ja mam przyjmując, wy również przyjmiecie. Nie do Mnie jednak należy dać miejsce po mojej stronie prawej lub lewej, ale dostanie się ono tym, dla których zostało przygotowane”. Gdy usłyszało to dziesięciu pozostałych, poczęli oburzać się na Jakuba i Jana. A Jezus przywołał ich do siebie i rzekł do nich: „Wiecie, że ci, którzy uchodzą za władców narodów, uciskają je, a ich wielcy dają im odczuć swą władzę. Nie tak będzie między wami. Lecz kto by między wami chciał się stać wielkim, niech będzie sługą waszym. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem wszystkich. Bo i Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służyli, lecz żeby służyć i dać swoje życie jako okup za wielu”.

Komentarz Dobrej Nowiny

„Co chcecie, żebym wam uczynił?”, pyta Jezus Jakuba i Jana. Oni nie wiedzą jeszcze o co mają prosić. Jako ślepi proszą o coś przeciwnego niż On chce im dać. Dialog jest grą dwuznaczności wprowadzonych przez „ale”, gdzie każdy mówi coś innego od drugiego, jak to się zdarza wśród głuchych. Jezus nie jest Chrystusem ich pragnień, ale Chrystusem Bożej obietnicy. Oni Go kochają, ale na swój sposób, nie znając Go. Uczynili z Noego jedną wielką niewiadomą, której od czasu do czasu nadają wartość... Istnieje w instynkcie człowieka tendencja do nadawania własnym pragnieniom cechy absolutu. Nie ma znaczenia, czy nazwie się go Jowiszem, Manitu, JHWH czy Jezusem. W rzeczywistości chodzi o tę samą rzecz. Dziś utożsamia się je z konkretnymi nazwami przyjemności, dobrobytu, produkcji, czystej energii, lub różnych nauk, które pretendują do powiedzenia ostatniego słowa. Człowiek zastępuje w sposób naturalny Boga jakimkolwiek innym imieniem, które gwarantowałyby mu zaspokojenie własnych dążeń. Boskim kryterium zbawienia jest natomiast „ciało” Jezusa, to znaczy Jego słabość do krzyża, która rozwiewa wszystkie religijne czy świeckie oczekiwania człowieka. Reakcja uczniów na trzecią zapowiedź jest gorsza od poprzednich. Po pierwszej zapowiedzi nastąpił spór z Piotrem, który myśli na sposób ludzki, a nie Boży. Po drugiej nastąpiło niezrozumienie i milczenie ze strony wszystkich, zaabsorbowanych sporem na temat, kto z nich jest większym. Teraz należałoby oczekiwać przynajmniej nieco zrozumienia. Ale dzieje się tak, jakby Jezus nic nie powiedział. Dwaj umiłowani uczniowie *zamiast słuchać Jezusa i pełnić Jego wolę, chcą, aby On spełnił ich pragnienia. Jest to odwrócenie fundamentalnej relacji wiary. Chcą, aby Jezus był w niebie gwarantem ich marzeń o wszechmocy na ziemi. Jezus wychowuje pragnienia uczniów, aby szukali i prosili o to, co Bóg chce im ofiarować.*

Teologia roku jubileuszowego zapisana w znakach

W centrum obchodów jubileuszowych Kościoła nie może nie znajdować się zawsze święta liturgia, a zwłaszcza celebrowanie Eucharystii oraz sprawowanie sakramentu pokuty i pojednania.

W liturgii chrześcijańskiej dokonuje się spotkanie. Bóg wchodzi w ludzką egzystencję „tu i teraz”, a ludzie uczestniczą w życiu Boga. W liturgii Kościoła historyczne wydarzenia zbawcze są faktycznie, obiektywnie i realnie uobecnianie in Sacramento, a nie tylko rozważane czy kontemplowane, jak to ma miejsce w pobożności ludowej. Jest to Obecność, która przemienia i uświęca. W liturgii ma miejsce spotkanie ludzkiej czasoprzestrzeni z wiecznością Boga.

Należy podkreślić za św. Janem Pawłem II, że każdy jubileuszowy „rok łaski” jest dla Kościoła „rokiem odpuszczenia grzechów, a także kar za grzechy, rokiem pojednania między zwaśnionymi, rokiem wielorakich nawróceń, rokiem pokuty sakramentalnej i pozasakramentalnej. Tradycja lat jubileuszowych jest w szczególny sposób związana z udzielaniem odpustów”.

Odpust jest konkretnym przejawem miłosierdzia Bożego, które przekracza granice sprawiedliwości. Odpust pozwala uwolnić serce od ciężaru grzechu, aby należne zadośćuczynienie zostało udzielone w pełnej wolności. W każdym roku jubileuszowym wszyscy wierni są zachęceni, aby obficie korzystać z tego daru Boga, który został określony jako „odpust”, czyli darowanie przed Bogiem kary doczesnej za grzechy, zgładzone już co do winy. Dostępuje go chrześcijanin odpowiednio usposobiony i pod pewnymi, określonymi warunkami, za pośrednictwem Kościoła, który jako szafarz owoców odkupienia rozdaje i prawomocnie przydziela zadośćuczynienie ze skarbcza zasług Chrystusa i świętych. Odpust jest cząstkowy lub zupełny zależnie od tego, czy od krat doczesnej należnej za grzechy uwalnia się w części czy w całości. Każdy wierny może zyskiwać odpusty albo za siebie, albo ofiarowywać je za zmarłych.

Pierwszego odpustu jubileuszowego udzielił papież Bonifacy VIII już w pierwszym roku jubileuszowym – 1300. Obdarował on odpuszczeniem kar doczesnych wiernych, którzy pobożnie nawiedzili wówczas główne bazyliki Wiecznego Miasta. Odpust jubileuszowy to odpust zupełny, który można uzyskać nie tylko za podjęcie dzieła, które zawsze umożliwia jego otrzymanie, lecz również dzieła, jakie w okresie zwyczajnym pozwala na uzyskanie jedynie odpustu cząstkowego: modlitwa, dzieła charytatywne i pokutne, a także pielgrzymka do kościoła jubileuszowego. Jest to konkretny przywilej roku jubileuszowego.

Ks. dr hab. Daniel Brzeziński, prof. UMK

Bł ks. Jerzy Popiełuszko – misja po śmierci

(Fragment Listu Pastorskiego Episkopatu Polski: Ksiądz Jerzy Popiełuszko, Patron Współczesnej Wolności)

19 października 1984 roku ksiądz Jerzy Popiełuszko podczas spotkania Duszpasterstwa Ludzi Pracy w Bydgoszczy powiedział: „Modlmy się, abyśmy byli wolni od lęku, zastraszenia, ale przede wszystkim od żądz odwetu i przemocy”. Były to jego ostatnie publiczne słowa, swisty testament, w którym modlił się o wolność i przebaczał winowajcom. W drodze powrotnej do domu został porwany przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i bestialsko skatowany. Ciało wrzucono do Wisły. Pożegnanie księdza Jerzego Popiełuszki, które odbyło się przy warszawskim kościele Świętego Stanisława Kostki, było najliczniejszą ceremonią pogrzebową w historii Polski. Od 600 tysięcy do miliona uczestników manifestowało pokój i przebaczenie, co wstrząsnęło po raz kolejny komunistycznym systemem, który przygotował się tego dnia do brutalnej walki z tłumem.

Podczas procesu beatyfikacyjnego pytano świadków o to, czy ksiądz Popiełuszko miał jakieś nadzwyczajne duchowe moce czy charyzmaty. Wszyscy odpowiedzieli przecząco. Był zwyczajnym człowiekiem, takim jak my wszyscy. Jego droga, modlitwa, wybór prawdy, przebaczenie dostępne są dla każdego z nas. To droga do przemiany samego siebie i świata, droga do królestwa Bożego. Wiele osób pisze dziś o wewnętrznej przemianie, o łaskach doznanych za wstawiennictwem błogosławionego. Ludzie dziękują za uwolnienie z depresji, nałogów, za zażegnanie sporów w rodzinie, za uzdrowienia. Ksiądz Jerzy z pasją nadal pomaga ludziom, podobnie jak za życia. Jego misja uwalniania ludzkich serc do życia w prawdzie i wolności intensywnie się rozwija. Przy grobie modliło się do tej pory blisko 23 miliony osób. Jego relikwie czczone są w 1800 miejscach na sześciu kontynentach. Skromna postać kapłana przekroczyła granice geograficzne, kulturowe i pokoleniowe. Stał się patronem Solidarności, patronem prześladowanych chrześcijan, społeczeństw zmagających się z totalitaryzmem, konsumpcjonizmem i chaosem wartości. Jest przede wszystkim patronem ludzi, którzy chcą przeżyć wartościowe życie. Jest patronem ludzi młodych, jako przewodnik w skomplikowanym świecie półprawd, konfliktów, lęku i nienawiści.

**MYŚL
TYGODNIA**

Bóg jest pierwszym źródłem
radości i nadziei człowieka.

św. Jan Paweł II

W świecie księdza Jerzego Popiełuszki rozgrywał się spór o wartości. Komunizm fałszował historię, posługiwał się kłamstwem, przemocą, odbierał ludziom wolność. Spór o wartości wciąż trwa. Wolność bez Boga i bez prawdy staje się dziś pociągającą dla niektórych karykaturą wolności. Manipulacje wprowadzają chaos, podziały, nienawiść. Wciąż trzeba pokonywać lęk. W

roku 40. rocznicy męczeństwa błogosławionego księdza Jerzego Popiełuszki prosimy Boga o dar prawdy i wolności w sercach, w Ojczyźnie i na świecie. Prosimy również o kanonizację błogosławionego, skromnego kapłana z Podlasia, aby jego świadectwo dotarło do całego świata.

Matka Boża Różańcowa w Pompejach

Wizerunek Matki Boskiej został otoczony czcią w sanktuarium w Nowych Pompejach (ok. 1 km od Pompejów starożytnych) za sprawą bł. Bartolo Longo, który został beatyfikowany przez Jana Pawła II w 1980r. Obraz przedstawia Matkę Bożą siedzącą na tronie z Dzieciątkiem Jezus na kolanach. Pozostałe dwie postaci to św. Dominik, któremu Jezus wręcza różaniec oraz św. Katarzyna, która otrzymuje różaniec od Maryi. Wokół głowy Matki Bożej znajduje się korona z 12 gwiazd. 13 listopada 1875 r. do małego, zniszczonego kościółka, który niedawno zaczął odnawiać, znany już w tym czasie z działalności apostołskiej Bartolo Longo, sprowadził z żeńskiego klasztoru Różańca Świętego w Porta Medina w Neapolu poważnie zniszczony zębem czasu obraz Naszej Pani Różańcowej w otoczeniu św. Dominika (ojca i założyciela zakonu dominikańskiego oraz twórcy modlitwy różańcowej) i św. Róży. Obraz, o małej, jak sądzono, artystycznej wartości, przechowywany był tam dla kapłana dominikańskiego, brata Alberto Radente, który nabył go na targowisku za niewielką kwotę. W styczniu 1876 r. poddano go pierwszej renowacji. Uczynił to najpierw lokalny malarz Guglielmo Galella, a parę lat później znany artysta Fryderyk Maldarelli profesor neapolitańskiej Akademii Sztuk Pięknych. W trakcie renowacji św. Róża zastąpiona została św. Katarzyną ze Sieny. Przed obrazem zaczęli gromadzić się na modlitwach pierwsi czciciele. Już pierwszego dnia po przywiezieniu obrazu do Pompei odnotowano dwa przypadki cudownych uzdrowień. Koronacja cudownego obrazu oraz umieszczenie go w wielkim

ołtarzu wybudowanej wspaniałej Bazyliki odbyło się w r.1887 za papieża Leona XIII. Papież Leon XIII powiedział; Bóg dał nam ten wizerunek, byśmy za jego pośrednictwem zyskali łaski, które poruszą cały świat. W 1890 nastąpiło uroczyste uznanie cudów za przyczyną Matki Boskiej Pompejańskiej Królowej Różańca Świętego. Rozpoczęto odmawianie dziękczynnej modlitwy. Nowenna pompejańska została przekazana w 1884 r. przez Matkę Bożą w objawieniu ciężko chorej Fortunatinie Agrelli.

Nowenna trwa 54 dni. Każdego dnia odmawiamy trzy części Różańca Świętego (radosną, bolesną i chwalebna; można też odmawiać czwartą część z Tajemnicami Światła).

Przed rozpoczęciem każdej z wszystkich trzech części różańca, wymieniamy najpierw intencję (tylko jedną), a następnie mówimy:

Ten Różaniec odmawiam na Twoją cześć, Królowo Różańca Świętego.

Przez 27 dni odmawiamy część błagalną nowenny pompejańskiej i codziennie, po ukończeniu każdej części różańca, odmawiamy następującą modlitwę:

Pomnij o miłosierna Panno Różańcowa z Pompejów, jako nigdy jeszcze nie słyszano, aby ktokolwiek z czcieli Twoich, z Różańcem Twoim, pomocy Twojej wzywający, miał być przez Ciebie opuszczony. Ach, nie gardź prośbą moją, o Matko Słowa Przedwiecznego, ale przez święty Twój różaniec i przez upodobanie, jakie okazujesz dla Twojej świątyni w Pompejach wysłuchaj mnie dobrotliwie. Amen. Przez następne 27 dni odmawiamy część dziękczynną nowenny Pompejańskiej i codziennie, po ukończeniu każdej z trzech części różańca, odmawiamy następującą modlitwę:

Cóż Ci dać mogę, o Królowo pełna miłości? Moje całe życie poświęcam Tobie. Ile mi sił starczy, będę rozszerzać cześć Twoją, o Dziewico Różańca Świętego z Pompejów, bo gdy Twojej pomocy wezwałem, nawiedziła mnie łaska Boża. Wszędzie będę opowiadać o miłosierdziu, które mi wyświadczyłaś. O ile zdołam będę rozszerzać nabożeństwo do Różańca Świętego, wszystkim głosić będę, jak dobrotliwie obeszłaś się ze mną, aby i niegodni, tak jak i ja, grzesznicy, z zaufaniem do Ciebie się udawali. O, gdyby cały świat wiedział jak jesteś dobra, jaką masz litość nad cierpiącymi, wszystkie stworzenia uciekałyby się do Ciebie. Amen.

Odmawianie Nowenny Pompejańskiej może być dla każdego z nas ogromnym wyzwaniem, ale jej owoce są niezwykle. Mamy miesiąc październik. Może spróbujemy podjąć takie zobowiązanie. Pomoc Matki Bożej jest nam wszystkim bardzo potrzebna w tych trudnych, pełnych niepokoju czasach.

Opracowano na podstawie materiałów z art. w Internecie;
Ewa Wika w służbie Maryi

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE XXIX NIEDZIELA ZWYKŁA 20.10.2024 R.

Dzisiaj Światowa Niedziela Misyjna i rozpoczęcie Tygodnia Misyjnego. Ofiary składane podczas Mszy św. przeznaczone będą na Papieskie Dzieła Misyjne.

W środę o godz. 17.30 w Sali Domu Parafialnego spotkanie młodzieży klas VII przygotowujących się do bierzmowania.

W najbliższy piątek rozpoczynamy wymianę okien na parterze kościoła. Przepraszamy za opóźnienie i utrudnienia z tym związane.

Także w piątek 25 października o godz. 16.00 w Sali Domu Parafialnego spotkanie Grup Modlitwy naszej parafii.

W sobotę 26 października po Mszy św. wieczornej kolejny koncert z cyklu Wieczory muzyczne w kościele na Nowinie. Wystąpią Paulina Bartkowiak – organy i Karina Chomicz – sopran. Więcej informacji na plakacie w gablocie i na stronie internetowej naszej parafii. Serdecznie zapraszamy.

W przyszłą niedzielę 27 dzień miesiąca, dlatego o

godz. 17.30 różaniec misyjny, Msza św. o beatyfikację Dr Wandy Błęskiej, a następnie modlitwa przy jej grobie na naszym cmentarzu.

Nabożeństwa różańcowe w październiku codziennie dla dorosłych, młodzieży i dzieci o godz. 17.30.

Przy wejściu do kościoła można zabierać **karteczki dla wypisania swoich zmarłych**, których pragniemy polecić modlitwie Kościoła. **Kartki te wraz z ofiarą wrzucamy do skarbon** z napisem „wymienianki”.

Uroczystość Wszystkich Świętych przypada w tym roku w piątek. Msze św. tego dnia w naszym kościele o godz. 7:30, 9:30, 11:00, 15:00 z kazaniem

w kościele, a następnie procesja na cmentarz z pięcioma stacjami. Popołudniowym uroczystościom przewodniczyć będzie parafia pw. Św. Floriana i NSP Jezusa. Nie będzie Mszy św. o godz. 12:30 i 18:00. W Dzień Zaduszny Msze św. w naszym kościele o godz. 7.30; 10.00; i 18.00.

1 listopada na cmentarzu kwesta na rzecz Zabytkowego Cmentarza Jeżyckiego.

W minionym tygodniu zmarła nasza parafianka śp. Magdalena Molik z ul. Pilickiej. Polemy zmarłą Bożemu miłosierdziu – Dobry Jezu a nasz Panie ...

Przedstawienie „Małego Apostoła” o Matce Bożej Fatimskiej

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl ISSN 1896-6110

REDAKCJA: *Naczelnny:* ks. Bartosz Rojna; *Zastępca naczelnego:* Martyna Rajch; *Redakcja:* Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Edyta Tuczyńska, Ewa Wika, Wojciech Wika, Antoni Kaczmarek, Teresa Majtas - Przybecka, *Współpraca:* ks. kan. Tomasz Morasz, *Adres redakcji:* ul. Nowina 7, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 35 70,

e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmianę tytułów.